

Διευθντρια Κ.Ο.Θ
Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθντρια
Χρυσή Γκαρίπη

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.
Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Χαράλαμπος Χειμαριός

Οι Μουσικοί της Κ.Ο.Θ.

Α΄ Βιολιά (Έξαρ) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου (Κορ.Α΄) Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (Τutti) Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Κ. Καμπάντης, Κ. Παυλάκος **Β΄ Βιολιά** (Κορ.Α΄) Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου (Κορ.Β΄) Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (Τutti) Μ. Τοπσιόδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Σουμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακός, Ι. Τοπούρια **Βιόλες** (Κορ.Α΄) Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά (Κορ.Β΄) Α. Πορίχης, Α. Βόλτση (Τutti) Φ. Ποπικα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταζάς, Θ. Σουργκούνης **Βιολοντσέλα** (Κορ.Α΄) Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ, Β. Σαΐτης (Κορ.Β΄) Λ. Μανώλα (Τutti) Β. Δάβαρης, Δ. Καλλιπιδης, Δ. Κίτσος (Κορ.Β΄) Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου **Κλαρινέτα** (Κορ.Α΄) Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γρασιόνης (Κορ.Β΄) Α. Σταυρίδης, Α. Μιχαηλίδης (Τutti) Β. Καρατζίβας **Φαγκότα** (Κορ.Α΄) Γ. Πολίτης, Κ. Βαβάλας (Κορ.Β΄) Μ. Πουλιούδη (Τutti) Μ. Ηλιοπούλου **Κόρνα** (Κορ.Α΄) Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος (Κορ.Β΄) Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (Τutti) Δ. Δεσποτόπουλος, Ε. Γκρούνης **Τρομπέτες** (Κορ.Α΄) Γ. Νέτσοκας (Κορ.Β΄) Γ. Λασκαρίδης (Τutti) Δ. Κουρατζίνος **Τρομπάκι** (Κορ.Α΄) Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (Κορ.Β΄) Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (Τutti) Ε. Μπαλάς **Τούμπα** (Κορ.Β΄) Π. Γεωργιάδης **Τύμπανα** (Κορ.Α΄) Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ **Κρουστά** (Τutti) Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου **Άρπα** (Κορ.Α΄) Κ. Γίμα **Πιάνο** (Κορ.Α΄) Μ. Λιακοπούλου

Εφορος Κ.Ο.Θ. **Ε. Μπουλασίκη**

Αναπ. Εφορος Κ.Ο.Θ. **Δ. Φωτιάδης**

** Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας*

Διοικητικό προσωπικό

Μαρία Νιμπή (Γραμματεία), Μίνα Παπακωνσταντίνου (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης), Φίλιππος Χατζησίμου (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Προβολής & Επικοινωνίας), Μανώλης Αδάμος, Έφη Τερζή (Λογιστήριο), Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο), Όλγα Αϊλαρούδη (Γραμματεία), Έλενα Παράσχου (Ταμείο), Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νιμπίης (Φροντιστές), Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας)

Εξωτερικοί συνεργάτες:

Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις), Αγγελική Κουρουκλίδου (Υλοποίηση καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: Rooftop
Εκτύπωση: VISUAL ADVERTISING

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλιας
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών

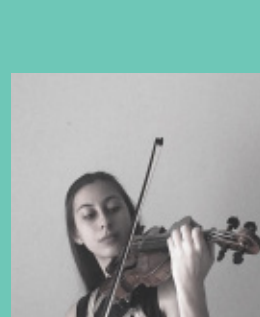
Από το 2015 έως το 2018 ήταν μέλος της συμφωνικής ορχήστρας Νέων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης «MOYSA».

Johannes Schlaefli

Ο Johannes Schlaefli είναι ο Μουσικός Διευθυντής της Ορχήστρας Δωματίου του Μάνχαϊμ, Μουσικός Διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας ‘Collegium Musicum’ στη Βασιλεία και καθηγητής Διεύθυνσης Ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο Τεχνών της Ζυρίχης. Ως ένας από τους πλέον περιζήτητους δασκάλους διεύθυνσης ορχήστρας ανά τον κόσμο, ο Schlaefli καλείται συχνά για συνεργασία με ινστιτούτα όπως τα Sibelius Academy Helsinki, Juilliard School New York, the City of Birmingham Symphony Orchestra, ενώ επιπλέον υπηρετεί ως Διευθυντής στην Gstaad Menuhin Festival Conducting Academy. Ως προσκεκλημένος καθηγητής έχει διδάξει σε όλη την Ευρώπη σε Πανεπιστήμια Μουσικής σε Βιέννη, Βερολίνο, Λειψία, Αμβούργο και Μάντσεστερ. Επιπλέον, μία μόνιμη συνεργασία ως λέκτορα και εισηγητή τον συνδέει με το υψηλού κύρους ‘Dirigentenforum’ του Γερμανικού Μουσικού Συμβουλίου.

Πριν αναλάβει τη θέση του Μουσικού Διευθυντή στο Μάνχαϊμ, ο Johannes Schlaefli κατείχε κάποιες θέσεις τόσο στην ορχήστρα δωματίου της Βασιλείας, όσο και στην ορχήστρα δωματίου της Βέρνης. Επί του παρόντος, είναι επίσης επικεφαλής της Alupni-Sinfonieorchester Zürich και της Academic Chamber Orchestra Zürich. Ως προσκεκλημένος μαέστρος, έχει διευθύνει ορχήστρες όπως οι Tonhalleorchester Zürich, Hong Kong Sinfonietta, Indianapolis Chamber Orchestra, Zurich Chamber Orchestra, Munich Radio Orchestra και Orchestra della Svizzera Italiana μεταξύ άλλων.

Ευαγγελία Χατζηπέτρου, βιολί

Η Ευαγγελία γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 2003. Από την ηλικία των 6 ετών παρακολούθησε μαθήματα βιολιού στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης, αρχικά στην τάξη της κας Μαρίας Σέλκοβα και στη συνέχεια η του Ανδρέα Παπανικολάου. Τον Ιούνιο του 2019 απέκτησε το δίπλωμα βιολιού με άριστα παμψηφεί (10) και ειδικό βραβείο. Έχει λάβει μέρος και έχει διακριθεί σε διάφορους διαγωνισμούς στην Ελλάδα. Τον Ιούνιο του 2016, σε ηλικία 13 ετών, επιλέχτηκε μεταξύ 70 υποψηφίων και συνέπραξε ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ημέρας Μουσικής. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια βιολιού με διακεκριμένους καθηγητές και σολίστ, όπως τον Λεωνίδα Καβάκο, Zakhar Bron, Taras Gabora, Carlos Johnson, Marina Kesselman, Γιώργο Δερμετζή, Anne Shih, Lucia Hall κ.α. αποσπώντας πολύ θετικές κριτικές. Τον Απρίλιο του 2016 και το 2019 επιλέχτηκε να παρακολουθήσει το 5ο και 8ο αντίστοιχα, στο διεθνή διαγωνισμό «Classic Pure Vienna International Music Competition». Τον Ιούνιο του 2018 απέκτησε το Πτυχίο ειδικού αρμονίας με Άριστα Παμψηφεί, στην τάξη του Νίκου Σολωμονίδη. Έχει διακριθεί σε πανελλήνιους διαγωνισμούς με 1ο βραβείο, μεταξύ των οποίων οι διαγωνισμοί «Bachauer Junior», «ΦΙΛΩΝΑΣ», «Μαρία Χαιρογιώργου – Σιγάρα» και «Τάσος Παππάς», ενώ το 2018 συμμετείχε και ως φιναλίστ στο διεθνή διαγωνισμό «Classic Pure Vienna International Music Competition». Τον Ιούνιο του 2017, κατόπιν ακροάσεων, συνέπραξε ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ημέρας Μουσικής. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια βιολιού με τους Benjamin Schmid, Christoph Poppen, Taras Gabora, Γιώργο Δερμετζή, Anne Shih, κ.α. Έχει συμμετάσχει στο 5ο και 6ο Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής ΣΥΝΘΕΡΜΙΑ και στο διεθνές φεστιβάλ «Casalmaggiore International Music Festival» στην Ιταλία το 2017 και 2018. Από το 2015 έως το 2018 ήταν μέλος της συμφωνικής ορχήστρας Νέων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης «MOYSA».

Αριέτα Λιάτση, βιολί

Η Αριέτα Λιάτση γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 2001. Ξεκίνησε μαθήματα βιολιού σε ηλικία 6 χρόνων στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης με καθηγήτρια την Ιρέν Τοπούρια. Τον Ιανουάριο του 2019 απέκτησε το Δίπλωμα βιολιού με Άριστα Παμψηφεί και ειδική διάκριση, με καθηγητές τους Ανδρέα Παπανικολάου και Ιρέν Τοπούρια και από τον Σεπτέμβριο του 2019 συνεχίζει τις σπουδές της στο πανεπιστήμιο Mozarteum στο Salzburg, στην τάξη του καθηγητή Benjamin Schmid. Τον Ιούνιο του 2018 απέκτησε το Πτυχίο ειδικού αρμονίας με Άριστα Παμψηφεί, στην τάξη του Νίκου Σολωμονίδη. Έχει διακριθεί σε πανελλήνιους διαγωνισμούς με 1ο βραβείο, μεταξύ των οποίων οι διαγωνισμοί «Bachauer Junior», «ΦΙΛΩΝΑΣ», «Μαρία Χαιρογιώργου – Σιγάρα» και «Τάσος Παππάς», ενώ το 2018 συμμετείχε και ως φιναλίστ στο διεθνή διαγωνισμό «Classic Pure Vienna International Music Competition». Τον Ιούνιο του 2017, κατόπιν ακροάσεων, συνέπραξε ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ημέρας Μουσικής. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια βιολιού με τους Benjamin Schmid, Christoph Poppen, Taras Gabora, Γιώργο Δερμετζή, Anne Shih, κ.α. Έχει συμμετάσχει στο 5ο και 6ο Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής ΣΥΝΘΕΡΜΙΑ και στο διεθνές φεστιβάλ «Casalmaggiore International Music Festival» στην Ιταλία το 2017 και 2018. Από το 2015 έως το 2018 ήταν μέλος της συμφωνικής ορχήστρας Νέων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης «MOYSA».

Παρασκευή, 13 Μαρτίου 2020

ώρα 20:30

Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:		
Ζλόταν Κόνταϊ (1882-1967): Ύχοροι από την Γκαλάντα΄ για ορχήστρα	16΄	
Καμίγ Σαιντ-Σανς (1835-1921): ΄Εισαγωγή και Ροντό Καπριτσιόζο΄ σε λα ελάσσονα, έργο 28	10΄	
Πάμπλο δε Σαρασάτε (1844-1908): Τσιγγάνικες μελωδίες για βιολί και ορχήστρα, έργο 20	11΄	
<i>Διάλειμμα</i>		
Νικολάι Ρίμσκι-Κόρσακοφ (1844-1908): Σεχραζάντ, έργο 35	41΄	
		Βιολί
		Ευαγγελία Χατζηδημητρίου
		Αριέτα Λιάτση

Zoltán Kodály (1882-1967): ‘Dances of Galánta’ για ορχήστρα

16΄

Οι ‘Χοροί της Γκαλάντα’ είναι μία χορευτική σύνθεση του Ζόλταν Κόνταϊ, που γράφτηκε το 1930 και έκανε πρεμιέρα τρία χρόνια μετά, κατά τους εορτασμούς των 80 χρόνων ζωής της Φιλαρμονικής Εταιρείας της Βουδαπέστης. Τα κύρια μοτίβα του έργου βασίζονται στον παραδοσιακό ουγγαρέζικο χορό Verbunkos, με την εναλλαγή αργών και γρήγορων ρυθμών, και είναι παρμένα από μία συλλογή χορών των τσιγγάνων της Γκαλάντα, μιας περιοχής βορειοδυτικά της Βουδαπέστης στη σημερινή Σλοβακία, όπου έζησε ο συνθέτης πολλά από τα παιδικά του χρόνια. Ο Κόνταϊ χρησιμοποιεί αυτή τη συλλογή που είχε ανακαλυφθεί στη Βιέννη το 1927 και προσθέτει υλικό από τις πιο ερευνές του πάνω στην παραδοσιακή μουσική της Ουγγαρίας, όταν είχαν καταφέρει, μαζί με τον Μπέλα Μπάρτοκ, να συγκεντρώσουν υλικό από 3.000 δημοτικά τραγούδια. Το κύριο μελωδικό θέμα χρησιμοποιείται ως βάση όλου του κομματιού χτίζοντας γύρω του διάφορα επεισόδια με αντιθέσεις και συνοδείες. Τα τσέλα στην αρχή απειθύνουν ένα σύντομο κάλεσμα, στο οποίο ανταποκρίνονται τα υπόλοιπα έγχορδα με ψιθυριστές κινήσεις, για να οδηγηθούμε σε μία καντέντσα του κλαρινέτου. Η μουσική εξελίσσεται με μεγαλοπρέπεια και με συκρατημένο πάθος, προχωρώντας αργά και υπερήφανα. Με την πρώτη επανάληψη όμως τα πάντα αλλάζουν και το πάθος ξεχύνεται με έναν άγριο χορό. Οι εναλλαγές πλέον είναι συνεχείς και περνάμε από ζωηρούς χορούς σε μεγαλοπρεπείς και από χαριτωμένους σε παθιασμένους. Αυτόν τον καταϊγισμό χορευτικών ρυθμών διακόπτει ένα μάλλον κυμκικό ιντερμέτζο, ώσπου φτάνουμε στην καταληκτική κόντα. Το κύριο θέμα επανεμφανίζεται λίγο πριν το τέλος, όμως πλέον ως μία μακρινή ανάμνηση.

Camille Saint-Saëns (1835-1921): ‘Εισαγωγή και Ροντό Καπριτσιόζο΄ σε λα ελάσσονα, έργο 28

I. Introduction **II. Rondo capriccioso** **10΄**

Η ‘Εισαγωγή και ροντό καπριτσιόζο για σόλο βιολί και ορχήστρα σε λα ελάσσονα, έργο 28΄ είναι μία ρομαντική σύνθεση του Σαιν-Σανς, γραμμένη το 1863 για το μυθικό βιολονίστα Πάμπλο δε Σαρασάτε. Ο συνθέτης εξιστορεί τις συνθήκες κάτω από τις οποίες προέκυψε το έργο: *Ήρθε και με βρήκε το 1859 ένα ευγενικό και ακόμη αμούστακο παιδί, αλλά ήδη γνωστός βιρτουόζος από τα 15 του χρόνια, ο Πάμπλο δε Σαρασάτε, και με τον πιο απλό τρόπο με παρακάλεσε να του γράψω ένα κοντσέρτο. Κολακευμένος εγώ και μαγεμένος από τη γνωριμία μας του το υποσχέθηκα. Μετά το ‘Concertstück’ του έγραψα και το ‘Ροντό Καπριτσιόζο’ και αργότερα ένα ακόμη κοντσέρτο σε σι ελάσσονα. Του είμαι ευγνώμων και του μεταφέρω το θαυμασμό και τις ευχαριστίες μου, γιατί με το μαγικό του βιολί έφτασε τη μουσική μου στα πέρατα του κόσμου’.* Πρόκειται για ένα πληθωρικό και εξωστρεφές έργο, που μπορεί και αξιοποιεί τις δυνατότητες ενός βιρτουόζου αυτού του διαμετρήματος. Ξεκινά με μία αργή εισαγωγή και κυλά ήρεμα σε όλη την εισαγωγή, που στηρίζεται κυρίως σε αρπισμούς του σόλο βιολιού, σε αντίθεση με την κυκλοθυμική διάθεση του ροντό, που είναι γεμάτο μεταπτώσεις και ξεσπάσματα. Το κύριο μελωδικό θέμα εισάγεται από το σολιστικό όργανο με τις χαρακτηριστικές συσκοπές, όμως η πλοκή του ολοκληρώνεται και με άλλα τρία θέματα στη συνέχεια. Η εντυπωσιακή είσοδος της ορχήστρας, που μέχρι να συμβεί αυτό απλά συνοδεύει, δεν γίνεται για να επαναλάβει κάποιο μελωδικό θέμα του βιολιού, αλλά για να προτείνει μία ολόφρεσκη δική της ιδέα, με έντονα ισπανικά χρώματα. Το βιολί αρπάξει αμέσως την ευκαιρία να την επαναλάβει με το δικό του τρόπο, ώσπου φτάνουμε στο σημείο που παραδίδει την κύρια μελωδία στα ξύλινα πνευστά και συνοδεύει την ορχήστρα υφαινοντας ένα λεπτεπίλεπτο αραβούργημα δίπλα στα ξύλινα. Το έργο καταλήγει εντυπωσιακά με μία πανηγυρική κόντα.

Ο σπουδαίος Γάλλος δημοιουργός φλερτάρε με το ισπανικό φολκλόρ σε όλο το έργο προς τιμήν του δεξιοτέχνη Ισπανού φίλου του, τον οποίο φιλοξενούσε συχνά στα Δευτεριάτικα σουαρέ στο σπίτι του, όπου μεταξύ άλλων παρίσταντο προσωπικότητες όπως ο Βάγκνερ, ο Λιστ, ο Ρούμπινσταϊν, η Κλάρα Σούμαν και άλλοι. Οι ερμηνείες του Σαρασάτε σε αυτά τα σουαρέ ήταν οι αιτία, σύμφωνα με τον Σαιν-Σανς, που κανένας άλλος βιολιστής στον κόσμο δεν τόλμησε ποτέ να παίξει σε αυτά, φοβούμενος τις αναπόφευκτες συγκρίσεις.

Pablo de Sarasate (1844-1908): Zigeunerweisen, έργο 20

I. Moderato **II. Lento** **III. Un poco più lento** **IV. Allegro molto vivace** **11΄**

Η εργογραφία του σπουδαίου Ισπανού βιολονίστα Πάμπλο δε Σαρασάτε περιλαμβάνει πολλά έργα για σόλο βιολί, εμπνευσμένα κυρίως από λαϊκές ισπανικές μελωδίες. Το πλέον δημοφιλές έργο του και μία αγαπημένη επιλογή των βιρτουόζων του βιολιού παγκοσμίως, από το 1878 που γράφτηκε, είναι σίγουρα οι ‘Τσιγγάνικες μελωδίες για βιολί και ορχήστρα, έργο 20΄. Η ξεχωριστή δεξιοτεχνική ικανότητα του συνθέτη είναι εμφανής παντού και συνδυάζεται με τον τρόπο που παίζουν οι τσιγγάνοι το βιολί, ενώ επιπρόσθετα διατηρεί και το στοιχείο του αυτοσχεδιασμού, που είναι το κύριο χαρακτηριστικό αυτών των βιολιστών. Εμπεριέχει ένα πλήθος μαγευτικών τσιγγάνικων μελωδιών, ενώ στο φινάλε ξεχωρίζει ο ρυθμός του παραδοσιακού ουγγρικού χορού τσάρντας.

Το έργο στο σύνολό του είναι γεμάτο πάθος και εκφραστικότητα, ενώ παραδίδεται πρόθυμα στον οίστρο των χορών των ρομά. Εξελίσσεται σε μία κίνηση, αλλά μπορεί να χωριστεί σε τέσσερα μέρη. Το Moderato είναι μια επιβλητική αργή εισαγωγή με αρχικό πρωταγωνιστή την ορχήστρα, η οποία εμφανίζεται με μεγαλοπρέπεια και έντονη ενέργεια. Όταν το σόλο βιολί παραλαμβάνει την αρχική μελωδία ρίχνει τους τόνους, επιστρατεύοντας όλη του την αβρότητα και την εκφραστικότητα. Αυτός ο διάλογος συνεχίζεται μέχρι το Lento, στο οποίο εισέρχονται νέα δεξιοτεχνικά ποικίματα και απαιτητικοί αυτοσχεδιασμοί. Στο τρίτο μέρος κυριαρχεί μία μελαγχολική μελωδία από το βιολί, ενώ στο φινάλε το κομμάτι γίνεται εξαιρετικά γρήγορο, πάνω στους ρυθμούς του χορού τσάρντας, δίνοντας την ευκαιρία στο σολίστα να αναπτύξει όλο του το οπλοστάσιο.

Ο Σαρασάτε μας προσφέρει ένα απολαυστικό δεκάλεπτο τσιγγάνικων μελωδιών, εκμεταλλεόμενος σε επίπεδο τεχνικής πολλές από τις δυνατότητες του βιολιού, σε ένα τελικό αποτέλεσμα που συναρπάζει.

Nikolai Rimsky-Korsakov (1844-1908): Σεχραζάντ, έργο 35

I. Η θάλασσα και το καράβι της Βεβάχ **II. Το παραμύθι του πρίγκιπα Καλεντέρ** **III. Ο νέος πρίγκιπας και η νεαρή πριγκίπισσα** **IV. Η γιορτή στη Βαγδάτη και το ναυαγίο του καραβιού** **41΄**

Η αριστοκρατική καταγωγή του Ρίμσκι-Κόρσακοφ τον ανάγκασε να καταταχτεί στο ναυτικό και να βαλέει προσωρινά στην άκρη τα ιδιαίτερα μουσικά του χαρίσματα και την αναμφισβήτητη κλίση του στη μουσική, χάρη της απαραίτητης για την τάξη του στρατιωτικής εκπαίδευσης. Από την άλλη, αυτή η σύντομη σταδιοδρομία του στο ναυτικό, του επέτρεψε να ταξιδέψει σε πολλά μέρη και να εμπλουτίσει τις μουσικές του εμπειρίες με παραδοσιακά ακούσματα των χωρών που επισκέφτηκε. Έτσι μπόρεσε να αναπτύξει στη γραφή του διάφορα θέματα που δίνουν την εντύπωση ότι προέρχονται απευθείας από παραδοσιακή μουσική, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις πρόκειται για πρωτότυπες δημιουργίες του συνθέτη εμπνευσμένες από τα ταξίδια του. Έτσι συμβαίνει και στη ‘Σεχραζάτ’, τη συμφωνική σουίτα που έγραψε το καλοκαίρι του 1887 αντλώντας εμπνευση από την πασίγνωστη συλλογή παραμυθιών ‘Χίλιες και μια Νύχτες’. Η σουίτα είναι διαποτισμένη με το εξωτικό άρωμα της Ανατολής, ενώ ξεχωρίζει για την εκθαμβωτική και πολύχρωμη ενορχήστρωση της, από έναν μεγάλο μύστη άλλωστε της ενορχηστρωτικής τέχνης. Ο Ρίμσκι-Κόρσακοφ υπαινίσσεται με τη μουσική του, τοποθετώντας στην αρχή του κάθε μέρος το μελωδικό θέμα της Σεχραζάτ από το πρώτο βιολί, ότι η πρωταγωνίστρια αφηγείται τέσσερα παραμύθια, τα οποία αντιστοιχούν στα αντίστοιχα μέρη της σουίτας, επιλέγοντας πάντως εσκεμμένα την ασάφεια στους τίτλους του για να μη συσχετίζονται απόλυτα με κάποια παραμύθια της συλλογής. Όπως εξηγεί ο ίδιος: *Το μόνο που ήθελα είναι ο ακροατής, σε περίπτωση που του αρέσει το κομμάτι αυτό ως συμφωνική μουσική, να ταξιδέψει μαζί του με την εντύπωση πως πρόκειται για μία πέραν πάσης αμφιβολίας ανατολίτικη αφήγηση πολλών και διαφόρων παραμυθιών’.* Μάλιστα ο συνθέτης παραθέτει ως πρόγραμμα και ένα εισαγωγικό σημείωμα στην παρτιτούρα του:

«Ο σουλτάνος Σαχριάρ, πεπεισμένος ότι όλες οι γυναίκες είναι άπιστες και για ψεύτρες, ορκίζεται πως θα σκοτώνει κάθε σύζυγο του μετά την πρώτη νύχτα γάμου. Όμως η σουλτάνα Σεχραζάτ σώει τη ζωή της διασκεδάζοντας τον άρχοντα με τα συναρπαστικά παραμύθια που του διηγείται για χίλιες και μια νύχτες. Παρασυρμένος από την περιέργεια, ο Σουλτάνος αναβάλλει καθημερινά την καταδίκη της γυναίκας του και στο τέλος εγκαταλείπει την απόφαση του να τη σκοτώσει. Πολλά θαυμαστά διηγήθηκαν στο Σαχριάρ η Σεχραζάτ, δανειζόμενη για τις ιστορίες της στίχους από τους ποιητές και τα δημοτικά τραγούδια, αλλά και παρεμβάλλοντας διηγήσεις και περιπέτειες, από τη μια μέρα στην άλλη».